

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання 7-й

№ 14—15
(220—221)

29

квітня
1963 року
ПОНЕДІЛОК

Ціна 2 коп.

ІНСТИТУТ ПЕРЕДСВЯТКОВИЙ

Для колгоспників

Відбувся перший виїзд членів лекторської групи інституту на чолі з А. Степановою у села Макарівського району. Молоді лектори побували у 8 селах району, прочитали там 16 лекцій про внутрішню і зовнішню становище нашої країни, про життя і діяльність В. І. Леніна. Особливо вдалими були виступи студентів С. Василенко, А. Бондаренко, М. Михайлюка, А. Шевченко, О. Лебедева.

86 заяв

У комітет комсомолу надійшло вже 86 заяв студентів, які бажають у цьому році працювати на будівництві жител і господарських приміщень Цілинного краю. Переважна більшість бажаючих — дівчата (60 осіб), значно менше — хлопців. У травні місяці розпочнуться заняття, на яких молодь оволодіватиме необхідними будівельними професіями.

Поспішайте! Прийом заяв закінчується 10 травня.

Перемогли філологи

Ще задовго до змагань із шахів хтось із студентів фізикоматематичного факультету кинув репліку: — Виграють тільки математики! Вони уміють логічно мислити.

Філологи заперечили. І ось змагання закінчилися. Найкращих успіхів домоглася команда мовно-літературного факультету, яка зайняла 1 місце. На 2 місці — команда фізиків і математиків, на третьому — педагогічного факультету.

Мал. М. Кириченка.

Інститут — району

Група працівників нашого інституту у складі П. Волощенка, Д. Шутенка, О. Войцехівського, М. Походзіла, І. Пакшина, І. Табачникова, О. Євтушенка, П. Орлика і ін. за завданням РК КП України перевірила стан атеїстичної пропаганди у школах Радянського району.

З святом вас, дорогі товариші!

1 Травня — свято міжнародної солідарності трудящих світу — студенти, викладачі, аспіранти, працівники адмінтехперсоналу нашого інституту зустрічають новими успіхами у повсякденній творчій праці на благо рідної Вітчизни.

З року в рік неухильно зростає навчальна і трудова підготовка студентів, підвищується ідейно-теоретичний рівень майбутніх спеціалістів радянської школи. Втілюючи в життя історичні рішення XXII з'їзду КПРС, настанови Закону про школу, натхненні промовою М. С. Хру-

щова на зустрічі керівників партії і уряду з працівниками літератури і мистецтва, наша молодь настирливо оволодіває знаннями, загартовує себе у праці і навчанні.

Шановні товариші, друзі! Від усієї душі поздоровляємо вас із святом весни, радості, людського щастя. Бажаємо вам нових і нових успіхів у праці і навчанні, особистому житті.

Під прапором марксизму-ленізму, під керівництвом Комуністичної партії — вперед до перемоги комунізму! РЕКТОРАТ, ПАРТБЮРО, ПРОФКОМ, КОМІТЕТ ЛКСМУ.

НИМИ ПИШАЄТЬСЯ ІНСТИТУТ

Ростислав Похиль — студент V курсу дефектологічного відділу, голова студради гуртожитку № 3, відмінник навчання, хороший товариш, справедлива, чуйна людина. У передсвяткові дні він став членом КПРС.

Анастасія Матвійвна Сафонова — кандидат філологічних наук, ст. викладач кафедри методики літератури. Висококваліфікований спеціаліст, вимоглива до себе і інших. Успішно справляється з обов'язками старшого агітатора групи.

Анатолій Пашун — студент V курсу фізико-математичного факультету, староста групи. За наукову роботу відзначений премією і грамотою Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти.

Ольга Дмитрівна Дерлеменко — вахтер. Працюючи в інституті ось уже 17 років, ретельно, з відповідальністю ставиться до своїх обов'язків.

Першотравень

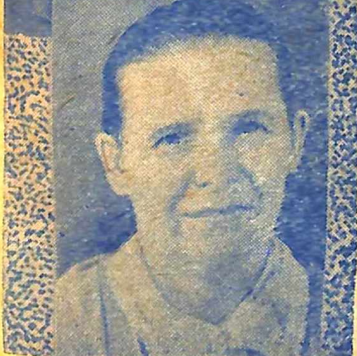
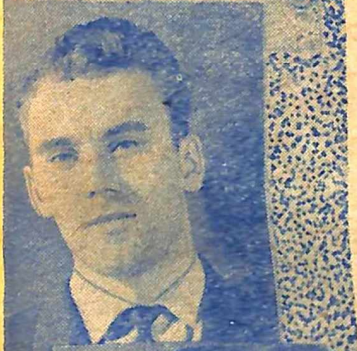
Повен сонця й цвіту,
У красі і славі,
По землі щасливій,
Щедрий, молодій
Іде до нас у гості
Ясний Першотравень
І несе всім радість,
Щастя в кожен дім.
Райдужно розквітлі
Далі неозорі,
Звернулись від щастя
Гомінки поля,
І чарує очі
Неба синь прозора,
Ще так, мабуть, зроду
Не цвіла земля.
Весняним могуттям
Нахились колони,
Ідуть і йдуть мільйони
Чесних трударів.
І хвилюють площі
Прапори червоні,
Що пливуть мов ріки
Із усіх сторін,
Чарівний на вроду,
Трудовий, ласкавий,
З краю в край піснями
Землю засіва,
Іде по світу теплий,
Мирний Першотравень
І єдна народи
Правда трудова.
Іх велике братство
Вже не роз'єднати.
— Мир народам! — всюди
Клич гучний луна.
— Геть водневі бомби!
Лиш для миру атом!
Хай навіки згине
Для людей війна!
М. ГУМЕНЮК.

Марія Власівна Бардаш — кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри педагогіки і методики початкового навчання. Всі свої сили і знання віддає справі фахової підготовки майбутнього вчителя радянської школи.

Вадим Михайлович Коновалов — доцент кафедри фізики, керівник студентського гуртка фізиків, член місцевого інституту. Користується заслуженою повагою усіх студентів фізико-математичного факультету.

Богдан Юрійович Миргородський — старший викладач кафедри методики фізики. Достроково закінчивши в цьому році аспірантуру, він одразу ж захистив дисертацію на звання кандидата фізико-математичних наук. Окремі його прилади з електроніки прийняті до виробництва Львівським раднаргоспом.

Галина Кудіна — студентка I курсу українського відділу, член комсомольського бюро факультету, відмінниця навчання, скромна, трудолюбива дівчина. Найзаповітніша мрія Галини — стати вчителькою.

Берегти ідейну чистоту радянської літератури і мистецтва

НАТАН РИБАК, письменник

Наша українська література має прекрасні традиції. Вона зростала у постійній боротьбі проти всіляких ворожих течій, угруповань, відбиваючи найзаповітніші мрії і прагнення народу. Творчість Т. Шевченка, І. Франка, Лесі Українки, М. Коцюбинського є зразком для багатьох поколінь радянських письменників. Комуністична партія, її Центральний Комітет, особисто М. С. Хрущов вчать нас не забувати цих традицій, примножувати їх. Відповіддю на їх піклування про нас повинно бути наше пристрасне слово, яке вірно служить ідеям комунізму.

ОЛЕКСАНДР ПАЩЕНКО, художник

Абстракціонізм, формалізм — це вияв загниваючої буржуазної ідеології у літературі і мистецтві.

Шкідлива думка про співіснування ідеологій — це шлях капітулянтства перед буржуазною ідеологією. Ми не дозволимо боротьби проти комуністичної ідеології в нашій державі. Підірвати єдність, взаємодовір'я між партією і народом нікому не вдасться.

ВАЛЕНТИНА ОТВЕРЧЕНКО, студентка

Вся біда в тому, що багато творів Є. Євтушенка і ін., особливо гірші з них, мають вплив на деяку частину студентської молоді. Багато юнаків і дівчат просто не знають їх і вірять на слово людям, що дуже далекі від справжньої поезії. Ми повинні допомогти молоді розібратися у цих творах. До того ж тут загальні оцінки, огульне заперечення не допоможе — потрібно вести конкретну роз'яснювальну роботу.

ПЕТРО ВОЛИНСЬКИЙ, професор

Наша критика і літературознавство немало завинили в тому, що довгий час не було твердої оцінки творчості наших молодих письменників. А варто було розібратися не тільки в ідейній стороні їх творчості, але і в естетичній. Адже це правда, що багато з їх творів дуже недосконалі з художнього боку, є виявом штукарства. З цього погляду, на мою думку, треба значно посилити вивчення в інституті естетичного багатства класичної і сучасної літератури.

ІВАН ПІЛЬГУК, професор

Перед нами — і літераторами, і мовниками — стоять великі, почесні завдання. Ми повинні навчити студентів любити літературу, мову, ставитися з великим душевним трепетом до мистецтва. Для того, щоб наші майбутні вчителі могли привити цю любов дітям, вони повинні самі багато знати, вміти творчо використовувати свої знання.

ПЕТРО ВЕРХОВ, доцент

Спілка радянських письменників також винувата в тому, що в її рядах з'явилися люди, які невірно розуміють ленінську політику партії в галузі літератури. Недоліком роботи наших видавництв є те, що вони видають твори Євтушенка і подібних до нього величезними тиражами, в той час як інша література, значно потрібніша радянському читачеві, з'являється у незначній кількості. Треба навести порядок у цій справі.

ВІРА ВОЙТУШЕНКО, доцент

Мистецтво допомагає людям у їх праці і боротьбі. Його найбільша сила в тому, що воно змушує кожного почувати, зачіпає найпотаємніші куточки свідомості, впливає дієво і надовго. Щоб розуміти мистецтво, треба виробити в собі розуміння прекрасного. Таке завдання стоїть перед нами, викладачами інституту, які покликані формувати душі майбутніх вихователів покоління будівників комунізму.

ПРИЄДНУЄМОСЯ ДО ПРОМОВЦІВ

Заходи партії підтримуємо!

Комуністична партія закликає діячів літератури і мистецтва бути вірними ленінському принципіві партійності і народності в своїй творчості, віддавати всі сили служінню народові, оспівувати його немеркнучі подвиги.

Партія категорично засуджує всілякі прояви абстракціонізму й формалізму. Адже це не просто собі якісь невинні «штучки», а один з виявів буржуазної ідеології, прагнення ідеологів старого світу вплинути на нашу молодь.

Дивно, що знаходяться в нас окремі поети, художники,

композитори, що не розуміють чи не хочуть розуміти цього підступного наміру, а своїми «творами» навіть сприяють проникненню ворожої ідеології в наше життя.

У наш час особливо потрібні чіткість і чистота суспільно-політичних поглядів наших митців, їх висока ідейно-теоретична озброєність. І ми, майбутні спеціалісти-філологи, палко підтримуємо всі заходи партії в боротьбі за ідейне багатство, партійність радянської літератури і мистецтва.

Студенти III курсу українського відділу.

Вихователь — сама дійсність

У нестримному трудовому пориві, в єдиній лаві самовіддано будують новий світ радянські люди. Нечуваний в історії ентузіазм і творчість мас спрямовує в єдине річище рідна ленінська партія. Партія очолює боротьбу народу, керує будівництвом нового життя.

І в цій боротьбі виховання людей, зокрема підрастаючого покоління, в дусі комуністичних ідеалів є найважливішим завданням.

Ми, професори і викладачі педагогічного вузу, покликані

виростити, виховати всебічно освіченого вчителя, справжнього духовного наставника молоді. Кожна лекція, семінар, політзаняття повинні бути підпорядковані цьому важливому, благородному завданню — підготувати педагога як висококультурну людину з міцними комуністичними переконаннями, що вміє дохідливо і просто донести до свідомості кожного велику життєстверджуючу силу вчення Леніна, політику партії.

Доц. Л. КАРЛОВ.

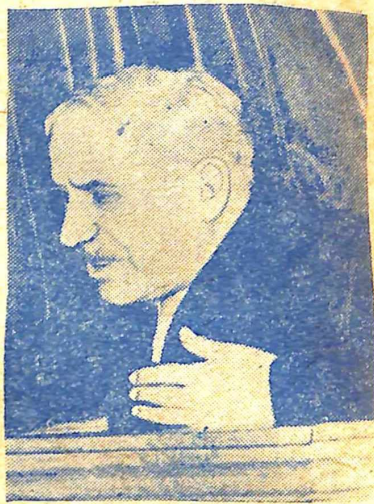
Нашому мистецтву квітнути!

Не дивно, що ідеологи буржуазного світу з шаленою люттю виступають проти радянської літератури, оббріхують ті твори, де на повний зріст виступає наш сучасник, де опоетизовано нашу прекрасну дійсність.

Нам також зрозуміло, чому за кордоном так жадібно хапаються за всілякі сумнівні «автобіографії» деяких наших зарозумілих молодиків від мистецтва, чому такий галас здіймається навколо тих, з дозволу сказати, творів, де наше життя показується крізь чорні окуляри, де витягається на світ те, що вже давно відкинуто нами.

Але не виїде, панове імперіалісти! Наше мистецтво — це мистецтво молодих, і йому рости та квітнути! А пелюву вітер рознесе — і сліду не стане!

В. БОГМАТ.

ІВАН КРУК, доцент

У радянській літературі виступають різні покоління письменників. І всі вони роблять одну велику справу. Тому немає ніяких підстав протиставляти молодше і старше покоління, адже ця різниця досить відносна.

На мою думку, Є. Євтушенко користується не справжньою, а скандальною славою. В той же час у нас є немало поетів, які тихо, без зайвого афішування своїх успіхів, роблять значно більше за нього.

МАРКО ТЕРЕЩЕНКО, доцент

На комуністів інституту, викладачів і студентів, покладено почесне завдання послідовно і скрізь боротися з проявами буржуазної ідеології, виховувати нашу молоддь у дусі відданості справі комунізму.

Дівчата з Бридця першої

Шістнадцять дівчат, шістнадцять характерів, шістнадцять першокурсниць живуть у гуртожитку в одній кімнаті. Завітайте до них. Перед вами завжди відчинені двері, і мешканці гостинно запрошують вас.

Хоч кімната велика (вона найбільша в гуртожитку), але в ній акуратно заправлені ліжка, на столі завжди квіти. Сяють привітні дівочі посмішки. Зайдете до них в кімнату і відразу відчуєте: давніх друзів своїх зустріли.

Русанівська Надія, Галина Геля, Віра Неф, Світлана Сінько, Ліда Головченко, Надія Цибенко, Зоя Антоненко, Люда

Марченко, Зіна Гончаренко, Надія Коробко, Люда Панасенко, Люба Лиховид, Галина Лахтадир, Оля Ярошевич, Ліда Ральчук — кожна з них ішла своїм шляхом, часто нелегким, через випробовування на колгоспних полях, в лікарні, на заводі, фабриці, дитячому садку, щоб сьогодні сісти за студентську парту. Вони слухають лекції, читають книги, дискутують, ходять до театру, мріють...

І не випадково дівчата закінчили перший семестр лише на «відмінно» і «добре»...

Дружна кімната.

РАНКОВИЙ ПЕРЕДЗВІН

Бачу, як ти цілий день ходила полем, сиділа над ставом, спостерігала за роботою старших товаришів, слухала пісні доярок, а увечері прийшла додому, твердо сказала:

— Мамо, я піду працювати в колгосп дояркою.

— Закінчила десять класів і підеш доїти корів? Може, поїдеш до міста працювати?

То був вечір. У відкриті вікна доноситься пісня. То співають вчорашні випускни-

шаєш на заняття драмгуртка, готуєш п'єсу «Це не особиста справа». Я чую, як тобі мати говорить твоїми словами, які ти тільки-но говорила на сцені: «Крім красивого личка ще треба мати добре серце, любити працю, бути людиною. В житті, як на довгій ниві — всього буде: радостей і горя».

Я чую розмови твоїх подруг, що борються за звання ферми комуністичної праці. Я бачу, як в тебе горять очі, я радію за тебе, що ти

ки. Вони ж не злякалися. І ти відповідаєш:

— Вирішено. Завтра іду на ферму.

Мати насипає тобі їсти. А ти думаєш про те, як тебе завтра зустрінуть на фермі.

Пало осіннє листя з дерев, поливав перший холодний дощ чи засипав сніг очі, а ти йдеш на ферму з новими думками. Тобі хочеться побачити корів, свою любиму «Півонію». Тобі вже не страшна робота. А увечері, коли в колгоспному клубі запалають вогні, ти поспі-

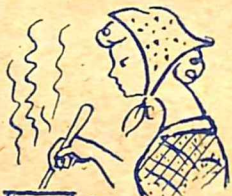
досягла хороших успіхів, на доївши по 2700 літрів молока від кожної корови. Ти йдеш в Москву на виставку. Твоє серце наповнюється радістю.

Лідо, ти заслужила право на навчання. Ти уже студентка. Ти будеш навчати дітей. І тепер, коли ти сидиш над книгою, чи дивишся виставу в театрі, ти з повагою згадуєш своїх подруг по роботі, чуєш ранковий передзвін молока в дійниці.

Ти учишся. Я тисну тобі руку, Лідо Головченко.

— Надійко, — звернулася до дівчини староста кімнати Зоя Антоненко. — Чи ти не забулася, що готуєш вечерю?

— Та ніби ще пам'ятаю, — відповіла Надія. — Ось тільки часу мало.

НАДІЯ Кашу варила

І це так. Якраз йшла зимова екзаменаційна сесія. Дорога кожна хвилинка. Доводилося не один раз перечитувати конспекти лекцій, підручники. Та наказ є наказ.

Надія Коробко наварила манної каші. Каструлю велику, на шістнадцять осіб. Довго варила її, а коли поставили на стіл, то чомусь непривітно зустріли її.

— Щось недобра, — каже одна.

— Апетиту нема, — додає інша.

Так простояла каша на столі весь вечір. І задумалася дів-

чина: «Може, я не вмію варити кашу». Та й поставила її в шафу.

Другого дня всі пішли складати екзамени. Надія Коробко прийшла додому останньою.

— Треба каші манної поїсти, — сказала сама до себе.

Туди, а там пусто, тільки п'ятнадцять ложок лежало.

— От насмішники. А казали: каша погана, апетиту нема.

— Тобі лишилось одне, — хтось порадив з далекого кутка. — Піти на кухню і помити каструлю. Адже ти член студради та ще відповідаєш за санітарний стан.

— Не буду мити. Хай мистой, хто сьогодні трійку приніс з екзамену.

— А в нас нема таких.

І Надія Коробко пішла на кухню.

ДУША ГРУПИ

Приємно відчувати, коли на тебе чекають в колективі, раді твоєї присутності. Ось такою і є Людмила Панасенко, проста, скромна дівчина. І чи не найвища нагорода для дівчини, коли її називають «душею групи».

Не випадково вона так скоро завоювала авторитет серед своїх товаришів. Полюбили її за простоту, відвертість. Ще до вступу в інститут дівчина працювала в санаторії Пуща-Водича. І її портрет красувався на дошці пошани. Одержувала грамоти. Та найбільша нагорода тепер — це людські посмішки при зустрічах в інституті, в гуртожитку.

Із записної книжки Зіни Гончаренко

Коли я знаю, що знаю мало, я доб'юся того, щоб знати більше.

В. І. ЛЕНІН.

Дружба — це книга із золотими сторінками.

Максим ГОРЬКИЙ.

В житті є тільки одно безсумнівне щастя — жити для іншого.

Л. ТОЛСТОЙ.

Учитель працює над найвідповідальнішим завданням — він формує людину.

М. КАЛІНІН.

Наука книги ще не повна без науки життя.

В. БЕЛІНСЬКИЙ.

Ні про що не думає лише той, хто нічого не читає.

Д. ДІДРО.

Дім, у якому нема книг, нагадує тіло, у якому відсутня душа!

ЦІЦЕРОН.

Каков ты есть, как ты живешь на свете, Такою будет и твоя любовь!

Л. ВИШЕСЛАВСЬКИЙ.

Кращі з кращих, відмінниці навчання Г. Лахтадир, З. Гончаренко, Л. Лиховид.

Мрія здійснилася

Ще в шкільні роки любила Зоя Антоненко проходити повз дитячий садок, задивляючись на гомінку дітвору. А коли школу закінчила, то пішла працювати вихователкою в дитячий садок. Тепер Зоя студентка першого курсу педагогічного факультету. Учиться на «добре» і «відмінно». Во-

на — староста групи, грає у збірній волейбольній команді інституту, староста кімнати. І всюди дівчина встигає: і підготуватися до лекцій, і почитати нові книги, відвідати театр, сходити на спортивну секцію. Зоя полюбила древнє місто Київ.

Завжди разом

Є на Черкащині невеличке мальовниче містечко Тальне. Ось там в одній із шкіл за однією партою сиділи дві подружки — Віра Неф і Світлана Сінько. Одержали атестати зрілості. Можна було вже роз'їхатися в різні кінці, але дівчата пішли працювати на цукровий завод. Їм дуже хотілося учити-

ся. Поступили в Черкаське медичне училище. Закінчили. Повернулися у рідні місця. Правда, Світлана — в село Парадівку, Віра — в село Семенівку. Їх розмежовували лише п'ять кілометрів. Та вони не відчували цієї відстані. Подругам доводилося зустрічатися по роботі, проводити разом бесіди на медичні теми в клубі чи по радіо.

А через деякий час подружки знову стали поряд. Віра працювала медсестрою на «швидкій допомозі», Світлана — в дитячих яслах. Ось тут і народилася думка продовжити своє навчання — вже в педагогічному інституті.

Тепер кожного ранку подружки поспішають в інститут на лекції, щоб знову і знову навчатися секретів педагогічної роботи.

І завжди разом.

Тексти і фото В. Тимошенка.

Малюнки М. Аврамчука.

Пам'яті Хуліана Грімау

Он вышел...
В синее небо взглянул,
Втянул в себя жадно
свежесть апреля.
Уже по веткам взбегала
зелень,
Стоял немолчный весенний
гул.
И было до боли здорово
жить:
Любить, ненавидеть
и торопиться.
Жить!
Но ему уже больше не жить!
...Товарищ Грімау!
Та страшная боль вся
В твоих друзьях
Не сменилась на тишь.
Их много, товарищ,
Их много, их больше.
Их всех не казнишь!
Они добудут, а не попросят,
Твоей дорогой, Грімау,
пойдут:
То как в бою: упал
знаменосец,
Но знамя другие
вперед несут!
Я. РАБІНЕР,
студент загальнонаукового
факультету.

РОСТУТЬ МОЛОДІ ТАЛАНТИ

Закінчився огляд художньої самодіяльності інституту. Найкращих результатів у цьому році добилися студенти педагогічного факультету. Слід відзначити факультетський хор (кер. В. Іконников), інструментально-вокальний ансамбль (кер. Р. Зінич і В. Лапченко), а також виконання хореографічних номерів І. Лесем, студентками І курсу дошкільного відділу. Особливо великий успіх випав на долю дівочого ансамблю (фото справа) у складі Л. Якобі, Л. Та-

ВОНИ РОБЛЯТЬ НАШУ ГАЗЕТУ

Кожного тижня ви читаете нашу газету. Звичайно, ви не раз звертали увагу на те, що в ній різні шрифти у тексті і заголовках, що в ній є кліше з фотографій і малюнків тощо. Нам здається, що у вас не раз виникало запитання: а як же робиться вона, наша газета? Та не тільки наша...

Перш, ніж здати відповідні матеріали до інститутської друкарні, їх потрібно підготувати. Для цього члени редколегії газети, відповідно до плану, організовують кореспонденції, фото, малюнки. Старанно добивається і вчитується матеріал, враховується кожний рядок майбутнього номера. Нарешті вся підготовча робота закінчена і починається безпосередньо процес творення газети у друкарні. На фото № 1 ви бачите лінотипіста Миколу Івановича Глебова, який набирає нашу газету. За 4—5 годин окремі кореспонденції під його вправними руками перетворюються у чіткі свинцеві гранки відповідних розмірів. Добре знає свою справу старий лінотипіст — більш як 40 років тому розпочав він свій нелегкий трудовий шлях. У його руках стає слухняною ця розумна і невтомна машина — лінотип, грамотно і без запізень виконує на ній замовлення редакції Микола Іванович.

Акуратно пов'язані гранки — це вже справа рук Люби Фрич, яку ви бачите на фото № 2. Ця молода дівчина зовсім недавно прийшла працювати в друкарню ученицею і за порівняно невеликий строк навчилася багато чому. Тепер вона поступово оволодіває професією складальника.

Бачите, як уважно спостерігає дівчина за роботою досвідченої складальниці цеху Ірини Михайлівни Теличенко. Саме їде верстка газети. По заздалегідь підготовленому макету Ірина Михайлівна розташовує матеріал, набирає заголовки... Нелегка це праця. Адже не завжди можна вгадати розмір кліше, іноді матеріалу не вистачає чи, навпаки, його доводиться скорочувати. Бувають випадки

невдалої верстки або ж термінових замін тощо. Тут не завжди і матимеш спокійний настрій — іноді прямо таки злість бере. Важливо, що врешті-решт кожна сторінка газети звернується вчасно — не було жодного випадку зривів у роботі Ірини Михайлівни. Недаремно вона ударник комуністичної праці, одна із кращих виробничниць друкарні.

Газета зверстана, кожна гранка міцно прилягла одна до одної, кожна буква на місці. Ви-

Фото № 1.

читується текст, знову перевіряється, ще раз... Нарешті змонтована таким чином газета, яка важить приблизно 15 кг, доставляється у цех друку. Тут вона потрапляє до вправних, працюючих рук Ольги Іванівни Жежерун і Катерини Василівни Юматової (фото № 3). Починається процес так званої «приправки» газети, коли вся робота спрямована на те, щоб кожен рядок, заголовок, фото виразно виділялися на папері, а вся газета мала привабливий вигляд. Тут уже Ольга Іванівна знає, що робити. То наклейки, то підкладки, то нові і нові правки — все це супроводжує останній етап творення газети. Зрозуміло, чому з такою відповідальністю ставляться вони обоє до цієї справи: після них газета вийде в світ. Ось і за-

Фото № 2.

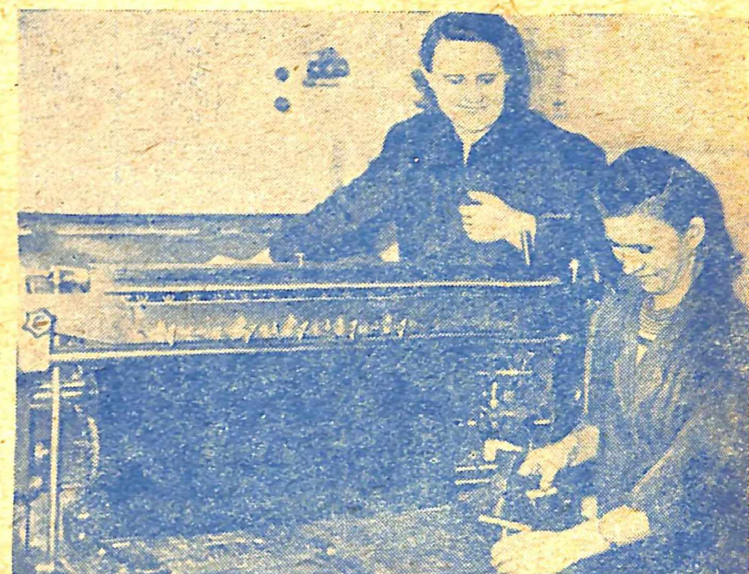

Фото № 3.

кінчилися всі приготування. До машини стає накладальниця Катерина Василівна. Один за другим у машину поступають чисті газетні листи і вже через секунду — другу виходять з машини примірники чергового номера багатотиражки. Ольга Іванівна тут — вона неухильно стежить за роботою: щоб не з'явилися «марашки», щоб не

перекошувалася формат, щоб рівномірно розподілялася фарба.

Мине ще небагато часу і акуратно порізана, розфасована газета з'явиться у руках студентів, викладачів. Її виходу ми будемо завдячувати праці цих простих і скромних людей, яких бачимо на фото.

О. ПЕТРИК.

Багато праці, творчого вогнику докладають члени редколегії «Радянського літератора», щоб кожен черговий номер їх стінгазети був змістовним, на високому ідейному рівні, гарно оформленим. На фото (зліва направо) В. Лобода (редактор), М. Гуменюк, К. Попова, Я. Кореницький (члени редколегії) за роботою.

В. БОНДАР, власкор.

